

Závěrečné stanovisko veřejného ochránce práv

ve věci

nepovolené změny stavby rodinného domu č.p. 1220 na pozemku parc.č.st. 1220/1 v k.ú. Lešany u Nelahozevsí
špatný stavební stav bezprostředně sousedící:

A – Úvodní popis věci

V rámci průběžné zprávy o šetření ze dne 16. srpna 2011 jsem popsala zjištění, ke kterým jsem dospěla ve věci podnětu manželů [...], bytem [...], proti postupu stavebního úřadu

Městského úřadu Kralupy nad Vltavou (dále „stavební úřad“), odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Středočeského kraje (dále „krajský úřad“) a Ministerstva pro místní rozvoj (dále „MMR“) ve věcech:

- nutné zabezpečovací práce na stavbě rodinného domu č.p. 1220 na pozemku parc.č.st. 1220/1 v k.ú. Lešany u Nelahozevsí ve vlastnictví manželů [...]
- nepovolené změny stavby rodinného domu č.p. 1220 na pozemku parc.č.st. 1220/1 v k.ú. Lešany u Nelahozevsí ve vlastnictví manželů [...]
- zaústění kanalizační trubky (ø 100 mm) do odvodňovacího žlabu místní komunikace.

K tomu poznamenávám, že veškeré pozemky a stavby uváděné v dalším textu tohoto stanoviska se nacházejí v katastrálním území Lešany u Nelahozevsí, toto k.ú. zde již proto nebude opakovaně uváděno.

V této části bych stručně připomněla, na jaké otázky jsem se v rámci průběžné zprávy o šetření zaměřila.

Stavebnímu úřadu jsem zejména vytkala pochybení zjištěná ve způsobu řešení záležitosti špatného stavebního stavu rodinného domu č.p. 1220 ve vlastnictví manželů [...]. Zvláštní pozornost jsem dále věnovala záležitosti nezajištění výkonu rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19. 5. 2010 o nařízení odstranění částí nepovolených změn sousední stavby rodinného domu č.p. 1220 manželů [...]. V této souvislosti jsem stavební úřad upozornila na jeho povinnost pokračovat i v řízení o ostatních nepovolených částech stavby manželů [...], které nebyly předmětem předešle citovaného rozhodnutí. V neposlední řadě jsem stavebnímu úřadu vytkla pochybení spočívající ve vydání výzvy [...], podle které měl odstranit závady na stavbě odvodňovacího žlabu (v místní komunikaci) ve vlastnictví obce Nelahozeves.

V případě krajského úřadu jsem konstatovala, že jako příslušný odvolací orgán rozhodnutím ze dne 7. 6. 2011 zrušil usnesení stavebního úřadu o prodloužení lhůty k provedení nutných zabezpečovacích prací na stavbě domu č.p. 1220 ve vlastnictví manželů [...], a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému

projednání, ačkoliv ten předtím nevedl žádné takové správní řízení, ve kterém by se věc mohla projednávat.

Protože manž. podali podnět k přezkumu citovaného rozhodnutí krajského úřadu k MMR, seznámila jsem se svojí zprávou o šetření prostřednictvím ministra pro místní rozvoj také tento ústřední správní orgán.

B – Aktuální zjištění

V citované průběžné zprávě o šetření jsem popsala veškeré skutečnosti, které jsem v dané věci zjistila, a závěry, jež jsem z toho dovodila, nepovažuji tedy za nutné je touto cestou znovu podrobně uvádět. Naopak považuji za vhodné tlumočit zde vyjádření příslušných úřadů k průběžné zprávě o šetření.

Vyjádření stavebního úřadu

S vyjádřením stavebního úřadu mě seznámil místostarosta města Kralupy nad Vltavou, posléze stavební úřad sám ještě toto předchozí vyjádření doplnil.

K záležitosti špatného stavebního stavu rodinného domu č.p. ... ve vlastnictví ... stavební úřad sdělil, že vyčká, jaké stanovisko zaujme MMR ve věci podnětu manž. ... k přezkumu výše citovaného rozhodnutí krajského úřadu ze dne 7. 6. 2011.

K otázce, jak stavební úřad pokračuje v exekuci svého rozhodnutí ze dne 19. 5. 2010 o nařízení odstranění části nepovolených změn stavby rodinného domu č.p. ... manž. ..., stavební úřad sdělil, že dne 26. 5. 2011 provedl kontrolní prohlídku stavby a zjistil, že toto rozhodnutí již bylo provedeno (stavební úřad mi předložil protokol z uvedené kontrolní prohlídky). Ještě dne 4. 10. 2011 provedl stavební úřad další kontrolní prohlídku, kdy konstatoval, že byly provedeny i „nedodělky“ konstатовané při předešlé kontrolní prohlídce.

V návaznosti na otázku, zda již stavební úřad pokračuje i v řízení o ostatních, dosud neprojednaných nepovolených částech stavby manž. ..., mi stavební úřad předložil oznámení o zahájení řízení o nařízení odstranění stavby ze dne 9. 11. 2011. Předmětem nově zahájeného řízení je „nástavba a stavební úpravy rodinného domu č.p. : “ na pozemku st.č. ... resp. ta část stavby, na kterou se nevztahovalo dřívější rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby ze dne 19. 5. 2010. Již také proběhlo jednání v této věci (dne 22. 11. 2011, v prostorách stavebního úřadu), krom jiného i za účasti ... Z protokolu z jednání vyplynulo, že stavebník má zájem na dodatečném povolení stavby, podklady za tím účelem by měl předložit do 31. 12. 2011. ... projevil při jednání nesouhlas s možností dodatečného povolení stavby s odůvodněním, že stále nedošlo k dohodě o způsobu styku staveb domů č.p. (...) a č.p. (...), s tím, že přetrvává zásah stavby domu č.p. (...) do stavby domu č.p. (...) ve vlastnictví ...

Stavební úřad dále reagoval na moji otázku, jaká opatření k nápravě přijme ve věci nezákonné výzvy ... ze dne 9. 6. 2011 k provedení opravy odvodňovacího žlabu místní komunikace ve vlastnictví obce Nelahozeves (v termínu

do 31. 7. 2011). Stavebnímu úřadu jsem v té souvislosti vytýkala, že od / žádá provedení úprav na stavbě, která není v jeho vlastnictví. Stavební úřad se s mojí výtkou neztotožnil, resp. sdělil mi k této věci názor, dle něhož (dále cituji z jeho vyjádření): „ ... prováděl stavební úpravy spočívající ve změně odvodu dešťové vody z domu č.p. ... uložení trubky do země a jejím zaústění do žlabu podél místní komunikace na pozemku ve vlastnictví obce. Stavební úřad při kontrolní prohlídce z vyjádření zúčastněných osob zjistil, že ... tyto úpravy prováděl na základě dohody s obcí, nedodržel však dohodnuté podmínky, neboť rozebral žlab před domem č.p. ... ve vlastnictví manž. I ... čímž ohrozil řádnou funkci žlabu, poškodil obecní majetek a ani na žádost obce žlab neuvedl do původního stavu. ... jako stavebník prováděl stavební úpravy nevyžadující stavební povolení ani ohlášení...“ Poškození žlabu ve vlastnictví obce a umístění zeminy a betonových prefabrikátů vyztužujících odvodňovací žlab na pozemek manželů ... vyhodnotil stavební úřad jako závadu na staveništi (stavbě), proto postupoval dle ustanovení § 134 odst. 2 stavebního zákona a ... vyzval, aby zjednal nápravu. K tomu stavební úřad uvedl, že mu není zřejmé, z čeho jsem dovodila, že ustanovení § 134 odst. 2 stavebního zákona umožňuje vyzvat k nápravě výhradně vlastníka příslušné nemovitosti, když toto ustanovení výslovně stanoví možnost vyzvat i stavebníka, stavbyvedoucího nebo osobu vykonávající stavební dozor stavby.

Vyjádření krajského úřadu

Krajský úřad mi pouze sdělil, že vyčká, s jakým výsledkem MMR přezkoumá zákonnost jeho výše citovaného odvolacího rozhodnutí ze dne 7. 6. 2011.

Vyjádření MMR

Vyjádření MMR, které mi tlumočil jeho ministr, se týká záležitosti přezkumu výše uvedeného rozhodnutí krajského úřadu ze dne 7. 6. 2011, jímž krajský úřad zrušil usnesení stavebního úřadu o prodloužení lhůty k provedení nutných zabezpečovacích prací na stavbě domu č.p. ... ve vlastnictví ... (s vrácením věci stavebnímu úřadu k novému projednání). Dle MMR není důvod k přehodnocení závěru vyjádřeného ve sdělení Samostatného oddělení kontroly ministerstva čj. ... ze dne ..., dle něhož, pokud nelze přezkoumat dle správního řádu usnesení, pak není možný ani přezkum odvolacího rozhodnutí ve stejné věci. Jiný výklad by dle MMR umožnil, aby se usnesení, které dle správního řádu nelze přezkoumat, stalo přezkoumatelným prostřednictvím přezkumu odvolacího rozhodnutí. Mnou zmiňovaného postupu (přezkoumání pouze odvolacího rozhodnutí) by bylo podle vyjádření MMR možno dosáhnout pouze prostřednictvím novelizace správního řádu. MMR považuje předmětnou záležitost za uzavřenou výše již citovaným sdělením Samostatného oddělení kontroly MMR ze dne ...

C – Právní zhodnocení

Dle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv, pokud úřad na výzvu podle odstavce 1 sdělí, že provedl nebo provádí opatření k nápravě, a ochránce tato opatření shledá dostatečnými, vyzve o tom stěžovatele i úřad.

Jinak ochránce po obdržení vyjádření nebo marném uplynutí lhůty sdělí písemně své závěrečné stanovisko úřadu a stěžovateli; součástí tohoto stanoviska je návrh opatření k nápravě. Tato situace v daném případě nastala, jak dále upřesním.

Postup stavebního úřadu

Změny stavby domu č.p. _____ manž. _____

Přijala jsem informaci stavebního úřadu, dle níž stavebník již odstranil část stavby, na kterou se vztahovalo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19. 5. 2010. Vzhledem k informaci o zahájení řízení o odstranění ostatních nepovolených změn stavby rodinného domu manž. I. _____, I. č.p. _____ jsem dospěla k závěru, že v tomto případě byl zahájen proces nápravy, a proto momentálně nemám důvod navrhnout stavebnímu úřadu další opatření v této věci. Upozorňuji, že

jako účastník řízení o dodatečném povolení (k němuž předmětná záležitost, jak je zřejmé, směřuje), může v rámci takového řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě¹.

Špatný stavební stav domu

V tomto případě nemohu akceptovat shodný názor stavebního úřadu i krajského úřadu, dle něhož byl důvod vyčkávat výsledku posouzení zákonnosti rozhodnutí krajského úřadu ze dne ze dne 7. 6. 2011, kterým se zabývalo MMR na základě podnětu manž. _____, a k přezkumu citovaného rozhodnutí. Kromě toho, že MMR již mezitím uvedenou záležitost vlastně uzavřelo, musím připomenout, že citovaným rozhodnutím krajský úřad vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání věc, o níž nebylo vedeno žádné správní řízení (do něhož by tedy mohla být vrácena). Jisté je však tolik, že řízení dle ustanovení § 135 stavebního zákona (o nařízení nutných zabezpečovacích prací) i řízení dle ustanovení § 137 stavebního zákona (o nařízení nezbytných úprav), o kterých se v odůvodnění rozhodnutí krajského úřadu v souvislosti s posuzovanou věcí pojednává, lze zahájit pouze z úřední moci, a to se nově, od vydání dřívějšího rozhodnutí o nařízení nutných zabezpečovacích prací ze dne 17. 5. 2010 (v právní moci 9. 6. 2010), nestalo.

V průběžné zprávě o šetření jsem při hodnocení této věci vycházela z faktu, že stavební úřad na základě kontrolní prohlídky provedené 25. 1. 2011 přijal vyjádření přítomného projektanta, dle něhož nebylo možné dokončit nutné zabezpečovací práce dle původního výše citovaného rozhodnutí ze dne 17. 5. 2010. Navíc stavební úřad dne 9. 3. 2011 přijal od vlastníka domu novou projektovou dokumentaci nazvanou „Sanace styčné zdi domu č.p. _____“. Poté již ale stavební úřad jen usnesením ze dne 13. 4. 2011 prodloužil lhůtu k provedení původního rozhodnutí ze dne 17. 5. 2011. S výjimkou usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 4. 2011, které navíc krajský úřad zrušil (byť i procesně chybnou formou vrácení věci k novému projednání), však stavební úřad ve věci žádné další úkony nečinil, byl tedy nadále nečinný. Tato záležitost opatření k nápravě vyžaduje.

¹ Viz ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona.

Výzva stavebního úřadu |

Přijala jsem závěr stavebního úřadu, že práce prováděné v případě kanalizační trubky vyhodnotil jako stavební úpravy nevyžadující ohlášení stavebnímu úřadu ani stavební povolení.

K vyjádření stavebního úřadu, které osoby lze dle ustanovení § 134 odst. 2 stavebního zákona vyzvat k odstranění závady na stavbě, bych ale uvedla toto. V daném konkrétním případě je stavebníkem kanalizační trubky a jejího zaústění do odvodňovacího žlabu ve vlastnictví obce. ale není podle dostupných podkladů vlastníkem ani stavebníkem zmíněného žlabu místní komunikace. To je tedy důvod, pro který považuji výzvu stavebního úřadu za nezákonnou; stavební úřad ve skutečnosti citovanou výzvou řešil občanskoprávní spor mezi (jako stavebníkem stavby nevyžadující žádné opatření ani rozhodnutí stavebního úřadu) a vlastníkem stavby odvodňovacího žlabu – obcí. Pokud by jako stavebník případně postupoval nad rámec dohody s obcí, pak jde o záležitost, která může být řešena pouze mezi smluvními stranami občanskoprávní cestou, tedy opět dohodou nebo soudně. Stavební úřad však mohl uložit odstranění závady jen na takové stavbě, které je vlastníkem a stavebníkem, a touto stavbou není odvodňovací žlab obce.

Lhůta, ve které měl dle výzvy stavebního úřadu opatření na cizí stavbě provést, již uplynula. Podle aktuálních informací, získaných od stěžovatelů telefonicky (k datu 22. 11. 2011), stavební úřad již v této věci vůči nepřijímal další opatření. Za těchto okolností bych považovala za dostačující shrnout tuto záležitost upozorněním určeným stavebnímu úřadu, že v rozporu se zákonem by bylo také případné stíhání jejího nesplnění sankcí, jakož i případné vydání rozhodnutí dle ustanovení § 134 odst. 3 stavebního zákona k vynucení splnění vadné výzvy.

Postup krajského úřadu – záležitost nutných zabezpečovacích prací na stavbě

Není zřejmé, jak by měl stavební úřad postupovat podle citovaného odvolacího rozhodnutí krajského úřadu ze dne 7. 6. 2011, jestliže tímto mu byla věc vrácena k novému projednání. Rozhodnutím krajského úřadu se, soudě podle jeho odůvodnění, věc nevrací k novému projednání ohledně prodloužení lhůty, nýbrž vede stavební úřad k novému projednání záležitosti nutných zabezpečovacích prací či nezbytných úprav. Takové řízení stavební úřad ale nově nevedl, aby se k němu mohla věc vracet. Na tuto výtku, vyslovenou už v průběžné zprávě o šetření, nereagoval nijak žádný z oslovených úřadů.

Nicméně, stavební úřad je skutečně povinen posoudit, zdali a jaké správní řízení dle stavebního zákona v uvedené věci bude třeba provést. V této souvislosti je již citované rozhodnutí krajského úřadu určitým návodem. Za takových okolností jsem názoru, že spíše věc dospěla do fáze, kdy by krajský úřad měl ve vztahu ke stavebnímu úřadu využít svého postavení metodicky řídicího vyššího úřadu. Je samozřejmé, že metodická pomoc krajů obcím při výkonu přenesené působnosti² by

² Viz ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) zákona č. 129/2000 Sb. o krajích, ve znění pozdějších předpisů.

měla být realizována v obecné rovině a v žádném případě by krajský úřad touto pomocí neměl suplovat rozhodovací pravomoc věcně a místně příslušného správního orgánu. V daném případě je však možné připustit, že se jedná o záležitost, kterou lze řadit ke složitějším, s ohledem na její dosavadní vývoj. Za takové situace by bylo namístě ze strany krajského úřadu poskytnout stavebnímu úřadu v dané věci kvalifikovanou metodickou pomoc formou individuální konzultace. K tomu bych ráda poukázala na judikát Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 623/02, ze dne 19. 10. 2004³.

V neposlední řadě by se však krajský úřad měl zabývat i otázkou, zdali již daný případ nedospěl do stadia, kdy by byl důvod přijmout opatření k odstranění nečinnosti stavebního úřadu v záležitosti stavebního stavu stavby č.p. ... ve vlastnictví ... ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu.

Postup MMR

Zde bych se vrátila k vyjádřenému názoru MMR, dle něhož v případě usnesení, která jsou dle ustanovení § 94 odst. 3 správního řádu z přezkumu vyloučena, nelze provést ani přezkum odvolacích rozhodnutí. Obecně je tento názor třeba přijmout vzhledem k tomu, jak je citované ustanovení správního řádu koncipováno. Dle téhož lze taková usnesení přezkoumávat až spolu s rozhodnutím ve věci, popřípadě s jiným rozhodnutím, jehož vydání předcházela, a jedině tehdy, může-li to mít význam pro soulad rozhodnutí ve věci nebo jiného rozhodnutí s právními předpisy anebo pro náhradu škody. Z toho je zřejmé, že přezkum odvolacího řízení by z procesního hlediska postrádal smysl např. tehdy, pokud by již mezitím bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé. Musím však připomenout, že v daném případě není jasné, s jakým rozhodnutím ve věci samé by bylo možné přezkoumat předmětné usnesení takzvaně akcesoricky, když žádnému takovému rozhodnutí nepředcházelo.

I nadále tedy zastávám názor, že ustanovení § 94 odst. 3 správního řádu připouští extenzivní výklad, dle kterého je možné, aby v určitých případech – podle konkrétních okolností věci – bylo přezkoumáno pouze odvolací rozhodnutí. Mám však na mysli nápravu výhradně takových vad, které se týkají pouze samotného odvolacího rozhodnutí, resp. jeho přezkum v rozsahu, který by ve svém důsledku nevedl k porušení pravidla ustanovení § 94 odst. 3 správního řádu. Příkladem by mohla být taková změna výroku odvolacího rozhodnutí, kdy se zrušení usnesení a vrácení věci k novému projednání mění na zrušení usnesení a zastavení řízení (v tomto případě by mohlo jít nanejvýš o zastavení řízení o prodloužení lhůty).

Jak jsem ale také vyrozuměla z vyjádření MMR, toto považuje věc za uzavřenou sdělením Samostatného oddělení kontroly stěžovatelům čj. ... ze dne ... Tuto záležitost bych nyní shrnula následovně. I kdyby MMR s ohledem na specifické vlastnosti této věci přistoupilo k přezkumu cit. rozhodnutí krajského úřadu ze dne 7. 6. 2011, nedocílilo by se tímto postupem ničeho více než nápravy jeho procesní vady. Kromě toho, v existenci rozhodnutí

³ Tímto Ústavní soud konstatoval (dále cituji): „Uznávané požadavky zákonnosti, efektivity, účelnosti či hospodárnosti provádění státní správy jako nástroje vládní politiky naopak vyžadují nejen metodické řízení podřízených správních úřadů, ale nevylučují ani konkrétní pokyny správním úřadům nižších stupňů k vedení řízení tam, kde existuje zvláště výrazný obecný zájem na rozhodnutí, které bude zákonné, efektivní, bez průtahů přijaté ...“

krajského úřadu i přes zmíněnou vadu nespátřuji překážku pro pokračování v řešení předmětné věci stavebním úřadem. Musím připomenout, že usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 4. 2011 bylo chybné a jeho zrušení bylo proto namístě. Protože v mezidobí uplynula i lhůta k provedení prací stanovená tímtéž usnesením, stala se záležitost usnesení celkově bezpředmětnou.

Shrnutí

Z výše uvedeného právního zhodnocení postupu příslušných úřadů vyplývá, že ze všech výše popsanych záležitostí přetrvál problém spočívající v neřešení špatného stavebního stavu domu č.p. _____ ve vlastnictví _____. Nebylo namístě ani vyčkávat, s jakým výsledkem posoudí MMR možnost přezkoumání rozhodnutí výše citovaného rozhodnutí krajského úřadu ze dne 7. 6. 2011, protože toto posuzování (v rámci uplatnění mimořádného opravného prostředku proti pravomocnému odvolacímu rozhodnutí krajského úřadu) nebylo předběžnou otázkou pro postup nižších úřadů v žádném smyslu. Je tedy zcela nežádoucí, aby se bezdůvodně oddalovalo řešení předmětné záležitosti a tím i naplnění veřejného zájmu, který v daném případě představuje požadavek, aby stavba neohrožovala život a zdraví osob obývajících předmětný rodinný dům. Dlouhodobé neřešení problému špatného stavu stavby č.p. _____ ve vlastnictví _____ je v současné době podle mého názoru záležitostí, která vyžaduje bezodkladné zajištění nápravy.

D – Návrh opatření k nápravě

Vzhledem k okolnostem, které popisují v předchozí části tohoto stanoviska (C – Právní zhodnocení), navrhuji s odkazem na ustanovení § 18 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 19 písm. b) zákona o veřejném ochránci práv opatření k nápravě stavebnímu úřadu a krajskému úřadu, a to konkrétně ve věci špatného stavebního stavu domu _____, v následujícím rozsahu.

Stavební úřad

Stavebnímu úřadu navrhuji, aby bez dalšího odkladu posoudil, v režimu kterého ustanovení stavebního zákona⁴ je možné věc řešit, jaké správní řízení je nutno za tím účelem provést, a toto aby neprodleně zahájil.

Zejména se v té souvislosti stavební úřad musí vypořádat s otázkou, k provedení kterého správního řízení je konkrétně právní důvod (např. řízení o nařízení nutných zabezpečovacích prací⁵, řízení o nezbytných úpravách⁶ atd.) nebo zdali věc případně opodstatňuje kombinaci takových řízení.

Krajský úřad

Krajskému úřadu navrhuji, aby posoudil otázku, zdali předmětná záležitost vyžaduje, aby již krajský úřad přistoupil k přijetí opatření proti nečinnosti stavebního

⁴ Speciálně dle některého z ustanovení Hlavy II stavebního zákona, nazvané Stavební dozor a zvláštní pravomoci stavebního úřadu.

⁵ Viz ustanovení § 135 stavebního zákona.

⁶ Viz ustanovení § 137 stavebního zákona.

úřadu dle ustanovení § 80 odst. 2 správního řádu⁷. Je věci úvahy krajského úřadu, jestli se ještě jeví jako dostačující opatření k nápravě spočívající v příkazu nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy⁸. Je otázkou, jestli by již v tomto případě nebylo vhodnější, aby krajský úřad vzhledem k dlouhodobé bezvýslednosti předchozího řešení věci usnesením věc převzal a potřebné řízení provedl namísto nečinného stavebního úřadu.

Pokud by se krajský úřad rozhodl ponechat věc k dořešení stavebnímu úřadu, navrhuji dále, aby mu podle své věcné působnosti⁹ poskytl v této věci potřebnou metodickou pomoc.

E – Závěr

Skutečnosti uvedené výše mě vedou k postupu dle ustanovení § 18 odst. 2 věty druhé zákona o veřejném ochránci práv, tj. k vydání závěrečného stanoviska, které obsahuje také návrh opatření k nápravě, konkrétně dle ustanovení § 19 písm. b) téhož zákona.

Návrh je určen stavebnímu úřadu, jemuž vytýkám chybný postup a také nečinnost v záležitosti špatného stavebního stavu domu č.p. ve vlastnictví
Své závěrečné stanovisko s návrhem opatření k nápravě proto předávám starostovi Městského úřadu Kralupy nad Vltavou a očekávám, že mi informaci o dalším postupu stavebního úřadu předloží v zákonné 30denní lhůtě.

Dále se obracím na krajský úřad, kterému navrhuji, aby ve stejné věci uvážil opatření k odstranění nečinnosti stavebního úřadu a aby poskytl stavebnímu úřadu účinnou metodickou pomoc za předpokladu, že mu bude případ ponechán k dořešení. Své závěrečné stanovisko s návrhem opatření k nápravě předávám současnému vedení Krajského úřadu Středočeského kraje a očekávám, že mi informaci o dalším postupu stavebního úřadu předloží v zákonné 30denní lhůtě.

Z informativních důvodů obdrží toto stanovisko ministr pro místní rozvoj.

Toto závěrečné stanovisko bude dále poskytnuto stěžovateli.

RNDr. Jitka Seitlová v. r.
zástupkyně veřejného ochránce práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)

⁷ Dle ustanovení § 80 odst. 2 správního řádu, opatření proti nečinnosti učiní nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední.

⁸ Viz ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.

⁹ Viz ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů.